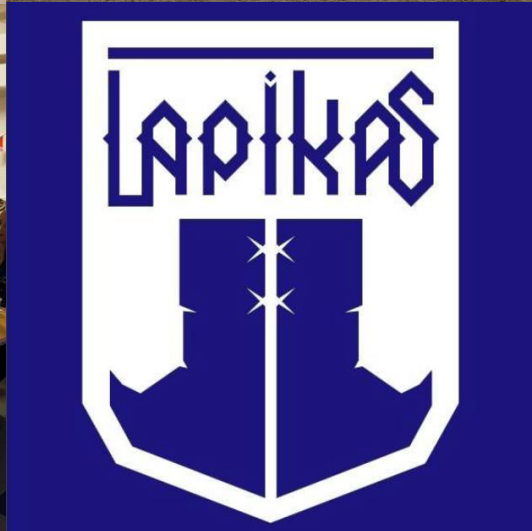

LERPÄKE

LUKUVUOSI 2018-2019

EDITION – THE BEST OF

Sisällys

Toimitusryhmä	2
Päätoimittajan kirjoitus	3
Lukuvuoden tapahtumia	4
Fuksiviikko fuksien kertomana	4
Peli alkaa! Fuksiaiset 2018.....	5
Tunnelmia vuosijuhlilta	6
Raportti Talvipäiviltä -19	8
Opiskelijaelämää.....	10
Annikan ja Jennin lähtölaukaus	10
Kuukauteni psykopaattina.....	11
”Opetusharjoittelussa tarkoitus on mokata”	12
Allu: Ilmastomuutos ja eduskuntavaalit.....	13
Valtteri: Kuinka yhdistin valmentamisen ja opintoni	14
Luontokasvatusta.....	16
Seikkailukasvatuspäivillä 2019	16
Kestävä elämäntapa: neuvoja ekologiseen elämään	18
Lapikas vapaalla	19
Lapikas liikkuu!	19
Lapikas musisoi!.....	20
Ruoka ja juoma	23
Mies keittiössä osa 1	23
Olutblogi: Maistelussa pohjoissuomalaisia pienpanimo-oluita.....	24
Osmo: Paatuneen lihansyöjän kasvisruokahaaste	26
International	28
Antin terveiset Japanista	28
Laura: Kansainvälisty luokanopettajaopinnoissa!	29
Paikallista ja valtakunnallista vaikuttamista	31
Lapikas valvoo etujasi	31
SOOLin pj: ”Sydämeni sykkii Lapille”	32
Järjestökurssilla Jyväskylässä 9.-10.2.	35
Lapikkaasta jäsen SOOLin hallitukseen.....	36

Toimitusryhmä

TUME

arki, filosofia, kestävä kehitys

PEKU

urheilu, kokkaus, lifestyle

ANNIKA

kulttuuri, viihde, LuKa

JENNI

opiskelut, edunvalvonta, LuKa

Päätoimittajan kirjoitus

Iskevä otsikko

Jaha! Kolumnit kuuluvat aloittaa vanhojen muistelulla ja sitten jotenkin nokkelasti yhdistetään se nykyhetkeen. Ai ei välttämättä täydykään? Joka tapauksessa aion tehdä tai ainakin yrittää juuri näin.

Puolitoista vuotta sitten kun lähdin mukaan Lapikkaan hallitukseen, sain astua Lerpakkeen päätoimittajan suuriin saappaisiin (tai lapikkaisiin). Edeltävä päätoimittaja Märkä-Lasse oli nähnyt paljon vaivaa ja luonut pohjan ainejärjestölehtemme blogimaiselle muodolle. Silloin ei ollut varmasti helppo päätös luopua konkreettisesta fyysisestä lehdestä, mutta paperia ei täysin haudattu. Tämä lukuvuosipainos ilmestyy myös muutamana tulostettuna kappaleena. Ehkä tulevaisuudessa saamme vielä silloin tällöin pidellä käsissämme painotuoreita Lerpakkeita.

Fyysinen lehti omaa arvostuksensa. Blogimuotoon siirtyminen toi tullessaan myös monia etuja. Märkä-Lassen sanoin nettii siirtyessämme tavoitettavuus parantui ja ”pystyimme tuottamaan laadukasta ja laadutonta sisältöä enemmän ja nopeammalla aikataululla.” Näiden lisäksi tulostamisesta luopuminen on ollut ekologinen päätös. Lapikas haluaa esimerkillään ohjata opiskelijoita kestävämpään elämäntapaan.

Vuoden 2018 hallituksen Peku ja Tume tekivät loistavaa työtä toimitusryhmässämme. Nykyisestä 2019 hallituksesta on ollut suuri ilo saada tiimiin kaksi LuKa-opiskelijaa Annika ja Jenni. Tämän kevään aikana heiltäkin on tullut mahtavia artikkeleita. Itse istun vielä päätoimittajan pallilla ensi syksyn, jonka jälkeen suuntaan katseeni uusiin seikkailuihin. Olen iloinen ja kiitollinen, kun tänä keväänä SOOLin liittokokous valitsi minut liittomme hallitukseen. Ehkäpä joskus pääsette lukemaan jonkun juttuni uuden Opeopiskelija-lehden sivuilta.

Tavoitteenamme on ollut entistä tavoittavampi sähköinen Lerpake. Kävijätilastojen mukaan vierailut sivuilamme ovat yli kaksinkertaistuneet viimeisen vuoden aikana, mikä on upea saavutus. Ensisyysynä tähtäämme vielä korkeammalle! Olen halunnut panostaa laadukkaaseen sisältöön mm. haastattelujen ja ajankohtaiset asioiden muodossa. Mieleeni on tullut ajatus, että onkohan Lerpake mennyt liian vakavaksi? Lapikkaan jäsenpalautteessa toivottiin lehteen lisää huumorijuttuja. Julkaistuista artikkeleista on myös tykätty ja etenkin Lapikaslainen-juttusarjasta, jossa eri vuosikurssien opiskelijat kertovat opiskelijaelämästään ja itselleen tärkeistä asioista. Juttusarja saa vielä jatkoa ja lupaukseni syksyille on tuoda Lerpsuun lisää pilkettä silmäkulmaan.

Suuri kiitokseni jokaiselle lukuvuoden aikana kirjoittamassa mukana olleelle. Mukavia lukuhetkiä lukuvuosipainoksen parissa ja oikein samettisen pehmeää kesälomaa kaikille.

Vili

päätoimittaja

PS. Mitä pidit otsikosta? Se iskee ainakin huumorisuoneen.

Lukuvuoden tapahtumia

Fuksiviikko fuksien kertomana

Ai että! Ensimmäinen fuksiviikko on ehdottomasti opiskeluajan yksi mieleenpainuvimmista kokemuksista. No luonnollisestihan se sisältää ensimmäiset muistot kaikkein ensivaikutelmiseen ja yllätyksineen. Ne naamat tulevat tutuiksi, joiden kanssa onkin jo kohta viettänyt monen monta hauskaa hetkeä ja vuotta Rovaniemellä. Kaikki on uutta ja jännittävää; miten WebOodi nyt taas toimikaan ja missä on luentosali 11?

Ainejärjestömme mahtavat tuutorit ottivat uudet fuksit lämpimästi vastaan järjestämällä aktiivisesti tapahtumia ja ohjelmaa ensimmäisten päivien ratoksi. Meininki sen kuin jatkuu ja pitkin syksyä on tulossa fuksiaiset, fuksisitsit ja monta muuta häpeninkiä. Tiistaina järjestettiin perinteiset Lapikkaan kotiapprot, jossa fuksit pääsivät kurkistamaan tuutorien, hallituslaisten ja muiden lapikkalaisten huusholleihin. Myös allekirjoittaneen luona pääsivät fuksit kisailemaan aineenhallintaa ja didaktisia taitoja testaavien haasteiden parissa. Viimeisenä tehtävänä ryhmä sai osallistua Lerpakkeen sisällöntuottamiseen kertomalla itse ensimmäisestä fuksiviikostaan. Olihan paikalla myös päätoimittajan lisäksi tähtitoimittajamme Tume, joten rasti oli omiaan jutun kirjoittamiseen. Se ryhmä, joka kirjoittaisi omaperäisimmin, hauskimmin ja yksityiskohtaisimmin saisi juttunsa suoraan Lerpakkeeseen. Teksteissä kerrottiin ensimmäisen

viikon olleen hauska ja tapahtumantäyteinen aktiivisten tuutorien ansiosta. Tässä on muutamia otteita ryhmien fiiliksestä ensimmäiseltä fuksiviikolta:

Infon määrää päiviteltiin

- Infoa tuli kuin vettä ämpäristä kaataen ja sille ei ollut tulla loppua.

Väki tuli tapahtumien myötä tutuksi

– Tutustuimme toisiimme hauskojen leikkien ja pelien, Amazing Racen, baarikierroksen, fuksibingon sekä kotiapprojen avulla. Homma rokkaa!

Yhteishenki on ollut korkealla

– Naamayliannostuksesta ja informaatioylukuorituksista huolimatta fuksipallerot ovat olleet mahdava jengi, joiden kanssa on ollut mahtava viettää yhteistä aikaa.

Kirjoitusskaban voiton vei ryhmä nimeltä Hattivatit. Tässä heidän upea runonsa:

Fuksiviikko ensimmäinen, takana kalja jos toinen, kaikki hauskat ihmiset ja illanvietot iloiset.

Tulevaisuus jännittää, mutta pelkoa ei häiväkään.

Fiilikset kovin leppoiset ja ystävät niin eloiset.

Ruoka maistaa koululla ja krapula haittaa kotona.

Lukuvuoden tapahtumia

Peli alkaa! Fuksiaiset 2018

Tummia pilviä kerääntyi Rovaniemen yläpuolelle. Huimanhuikeaa rastikilpailupäivää uhkasi vesi-sade, mutta fuksimme olivat varautuneet hyvin; sadeviitat ja lämmin yhteishenki aseinaan viettivät Lapikkaan uudet fuksit iloiset ja mieleenpainuvat fuksiaiset.

Fuksiaiset ovat sinänsä hyvin mielenkiintoinen aihe kirjoittaa. Mielenkiintoa tuo haastavuus, joka juontaa tapahtuma salamyhkäisyydestä. Miten voisin hauskasti kertoa tapahtumasta paljastamatta sen sisältöä? Kyseessä on vauhdikas rastikilpailu läpi Rovaniemen keskustan, jossa mitataan joukkueiden pettämättömän yhteispelin lisäksi toinen toistaan omaperäisimmissä tehtävissä visuaalis-spatiaalista hahmotuskykyä, matemaattis-logista ongelmanratkaisua, lingvististä taitoa sekä musiikillista ja liikunnallista älykkyyttä. Klassikorastit toimivat vuodesta toiseen ja on hauska seurata, miten samat hauskuudet naurattavat yhä uudelleen ja uudelleen.

Itse muistan, kuin omissa fuksiaisissani oli huippukivaa. Tämän jälkeen olen pitänyt kahdesti rastia suurin piirtein samalla sisällöllä ja täytyy kyllä sanoa, että rastin pöydän toisella puolella on miltei yhtä hauskaa kuin suorittajana. Iloiset ihmiset ja yhteen hitsautuneet ryhmät pistävät hymyn

huulille. Lainaan itseäni viimevuoden jutusta, sillä (olen laiska) sama päti myös nyt ja tulevaisuudessakin: – Fuksiaisissa pääsee tutustumaan uusiin naamoihin, oppii tuntemaan Rovaniemeä vähän paremmin sekä saa hassutella sydämensä kyllyydestä. On mieltä lämmittävää nähdä, miten uudet opiskelijat lähtevät mukaan ja uskaltavat vielä heittäytyäkin.

Teemaksi tuutorit olivat valinneet pelit ja illan aikana näimme upeita asuja genrestä toiseen. Itse olin itse kuningas. Löytyyhän kunkku muun muassa shakista sekä pelikorteistakin. Pitämälläni Suomen opettajaksi opiskelevien liiton (SOOL ry) rastilla huumori kukki ja samoja juttuja pääsee kuulemaan hyvin todennäköisesti ensivuonnakin tai ainakin varmasti Talvipäivien linja-automat-kalla. Kasku metsurista naurattaa vielä tätä kirjoittaessanikin, joten sen kuulette vielä takuulla monta kertaa.

Kaiken kaikkiaan haluan nostaa hattua fukseille, jotka tekivät näistäkin fuksiaisista ikimuistoiset sadestästä huolimatta. Pitäkää sama mahtava meininki!

Lukuvuoden tapahtumia

Tunnelmia vuosijuhlilta

Suuri kiitos kuuluu kuvaajalle Jenni Rissaselle, joka taltioi tunnelmaiset hetket juhlahumun keskeltä. Iso kiitos myös vuosijuhlatoimikunnalle, jota ilman upeat vuosijuhlat eivät olisi olleet mahdollista toteutua.

Juhlavieraat vastaanottivat tervetulleiksi ravintola Valdemariin hallituksen puheenjohtaja Emma Sarkola sekä varapuheenjohtaja Oona Elo.

Skål! Juhlaohjelman aloitti malja rakkaalle ainejärjestöllemme.

Kutsuvieraat kävivät esittämässä kukin oman tervehdyksensä. Lapikkaan vanhat hallituslaiset viihdyttivät meitä hulvattomalla laulu- ja tanssiesityksellä.

Ohjelmassa oli mm. mystisiä salatehtäviä. Illan aikana jonkun ruokailuvälineet katosivat, kyseltiin kummallisia kysymyksiä ja nähtiin jopa flossaus-esitys.

Pöytäseurueissa vieraat pääsivät tutustumaan eri vuosikurssien ja ainejärjestöjen opiskelijoihin. Valdemarissa kaikui riemukas puheensorina. Kuvassa hallituksen Pekka ja entinen pj Laura vaihtavat kuulumisiaan.

Muikku! Photoboothissa taltioitiin kuviksi näyttävät asut sekä iloiset tunnelmat

Hallitus astui vielä kerran lavalle esittäen hilpeän joululaulumukaelman.

Jälkkäri oli suorastaan suussa sulavaa. Ensiker-talaisetkin vujuilijat oppivat, miten liinan sai taiteltua päähänsä korviksi.

Illan tunnelma oli lämmin ja huoleton. Vielä kerran suuri kiitos kaikille!

Lukuvuoden tapahtumia

Raportti Talvipäiviltä -19

Perjantai 22. helmikuuta

04:00 Kaksi linja-autoa starttaavat yliopiston edestä ja kaartavat keskustan kautta kohti Raumaa.

07:07 Ensimmäinen pysähdys Tupoksella. Aamupalaksi kahvia ja pullaa.

9:29 Toinen pysähdys Kalajoen hiekkasärkillä. Nyt saamme tankattua myös juomavarastoja.

12:15 Vaasassa syömme buffetpöydästä maittavan runsaan lounaan.

16:00 Saapuminen Raumalle. Majoitumme koko porukka suureen liikuntasaliin. Samalla koululla yösijaansa pitävät myös Oulun ja Helsingin luokanopettajaopiskelijat.

20:00 Talvipäivien avajaiset Wanhan Rauman kauppatorilla. Tuhannet opeopiskelijat pakkautuvat yhteen kuin pingviinit, mikä lämmittää länsirannikon tuulisessa illassa.

21:00 Kiertelemme keskustan ravitusemusliikkeitä, kunnes iltabileet Kivikylä-areenalla alkavat, jonne livumme keskustasta vähitellen.

00:00 Atomirotta esiintyy ja meininki on mitä mainioin.

Lauantai 23. helmikuuta

13:40 Ensimmäinen hankinorsufutisottelumme Helsingin vaka-opiskelijoita Ebeä vastaan päättyy 6-0 luovutusvoittoon.

14:30 Toinen alkusarjan ottelu Joensuun lo-opiskelijoita Popsia vastaan on todella tasainen ja ehkä vielä hieman varovaisen tunnusteleva. Peliajan loputtua tilanne on 0-0 ja maalittomien rangaistuslaukausten jälkeen Popsi voittaa lohkon kivi-paperi-saksin.

14:55 Puolivärierässä vastaan astuu Oulun vaka-opiskelijat Lastarit. Matsi on äärimmäisen tiukka ja jännittävä. 1-1-tuloksen jälkeen rankkareilla Lapi-kas raivaa tiensä semifinaaliin.

15:20 Viimevuoden finaalin toisinnossa Oulun lo-opiskelijat OLO haki revanssissa voittoa rovaniemeläisistä. Lapikas säilyttää pohjoisen mestaruuden lukemin 3-1.

15:45 Joukkue taisteli itsensä upeasti hopealle. 1-2-voiton vie Turun lo-opiskelijat Opex.

18:30 Lauantain iltabileet alkavat. Järjestelyiden puolesta Talvipäivät ovat hyvin järjestetty. Kiitos tästä Ol niingon gotonas ry.

22:00 Tapahtuu suuri paljastus: ensivuoden Talvipäivät ovat Jyväskylässä!

22:45 Ruusut esiintyvät. Kerrassaan loistava bändi, eikä suotta Emmalla palkittu.

00:00 "Meidän piti muuttaa maailmaa: meistä tuli opettajia, opettajia, opettajia, opettajia, opettajia, oooopettajia"

Sunnuntai 24. helmikuuta

11:25 Lapikas on aamulla huipputehokas ja paluumatkalle päästään 35 minuuttia aikataulusta etuajassa.

12:20 PORI <3

15:00 Saavumme samaan aikaan oululaisten kanssa Vaasaan. Syömme lounaan ja vaihdamme muistoja viikonlopusta.

18:18 Porrastamme nesteidenvaihtopysähdykset Kokkolaan ja Kalajoelle.

19:33 Takimmaisesta linja-autosta puhkesi taka-rengas! Pysähdymme Revonlahdella vaihtamaan vararenkaan. Pidämme samalla taukoa syöden il-tapalaksi patonkeja ja kokista.

21:37 Tiimityöllä saimme uuden renkaan paikalleen ja matka jatkuu jälleen.

22:05 Pikainen pysähdys Tupoksella.

00:59 Olemme takaisin Rantsulla. Lapikas kiittää suuresti kuljettajiamme!

Opiskelijaelämää

Annikan ja Jennin lähtölaukaus

N... Y... T... NYT! PUMPUM!

ANNIKAN PUHEENVUORO

Noniin, nyt on koittanut viimein aika meidän uusien toimittajien nousta lauteille ja rustailla teille maanantai-illan ratoksi esittelymme.

Lyhykäisyydessään voisin kertoa itsestäni sen verran, että nimeni on Annika ja opiskelen toista vuotta Lapikkaassa. Kirjoittaminen on aina ollut lähellä sydäntäni, joten Lerpakkeeseen kirjoittaminen on siis unelmien täyttymys! Haluaisin kirjoittamani sisältöjen olevan hauskoja ja mielenkiintoisia, joten kiinnostaisi myös tietää, minkälaisista aiheista haluaisitte lukea 😊

Vuosi 2019 lähti käyntiin ihanan, kamalan herkkulakon voimin. Kuukausi on ollut pitkä ja täynnä tahdonvoimaa pysyä erossa karkeista ja pitsoista, mutta vihdoista viimein näkyy valoa tämänkin tunnelin päässä. Tällä hetkellä odotan eniten keski- viikkona loppuvaa herkkulakkoa, Tipattoman kaa- taja-isiä ja helmikuun Talvipäiviä Raumalla!!

JENNIN PUHEENVUORO

Haluan toivottaa kaikille hauskaa ja opiskeluri- kasta vuotta! Vuosi on lähtenyt mukavasti käyntiin ja helmikuu kolkuttelee jo ovella. Itselläni starttasi syksyllä toinen vuosi luokanopettajaopiskelijana ja nyt toinen vuosi myös Lapikkaan hallituksessa. Tänä vuonna meillä jälleen mahtava hallituspo- rukka kasassa ja odotukset tulevalle vuodelle ovat sievoisen mahtavan suurehkot. Itselläni yhtenä ta- voitteenä on ollut hakea uusia haasteita ja löytää itsestäni uusia puolia. Katsotaan mitä tässä uutena Lerpakkeen toimittajana tulee saatua aikaan. Muutamia kivoja ideoita onkin jo takataskussa, katsotaan mitä vuosi tuo tullessaan.

Onko muillakin ollut hieman motivaatio-ongelmia opiskelujen suhteen? Vinkkejä otetaan vastaan, millä keinoilla olet saanut taas oppikirjan kouraan ja akateemisen ajattelun lampun syttymään pääsi sisällä!

Voisi kokeilla korvata seuraavat asiat näillä vaihto- ehdoilla:

Netflix sarjamaraton -> Verkkoluentomaratton

Viini -> Kahvi

Kahvi -> Vesi

Piereskely sohvalla -> Piereskely salin peilin edessä

Itkeminen kotona -> Itkeminen luennolla

Somepäivitykset baarista -> Somepäivitykset kir- jastosta

Puhelin -> Kirja

Puhelin -> Banaani

Puhelin -> Kaverin kanssa pulkkamäkeen

Turkinpippurin pizza krapulaan -> Fellin lounas tie- tokrapulaan

Jos sinulla on lisää ja parempia ideoita, niin pistä vaikka DM Lapikkaan Instagramiin: Lapikasry

Opiskelijaelämää

Kuukauteni psykopaattina

Lokakuun ehtoopuolella syystä tai toisesta tuli nettissä vastaan Iltalehden uutinen vuodelta 2012, joka käsittelee somen ulkopuolelle jäämistä. Uutisessa mainitaan muun muassa, että hälytyskellojen tulee soida mikäli treffikumppani ei ole Facebookissa, ja että monet työpaikat suhtautuvat jo epäilevästi ihmisiin joita ei löydy somesta. Uutinen on jo 6 vuotta vanha, mutta mielestäni somen merkitys yhteiskunnassa on kasvanut merkittävästi noista ajoista, joten sisältö on edelleen merkityksellistä.

Sain artikkelista pienen kiukunpuuskan, ja ryhdyin itse pohtimaan omaa esiintymistäni sosiaalisessa mediassa ja sen merkitystä elämääni. Facebookiin olen liittynyt jo kymmenisen vuotta sitten, Instagramiin ja Snapchatiin olen siirtynyt muutama viime vuoden aikana. Ennen näitä IRC-Galleria oli kovin juttu ikinä, joten olen roikkunut erinäisissä sosiaalisissa medioissa jo varmaan lähes 15 vuotta.

Nykyään somettamiseni on lähinnä sitä, että tylsyyden estämiseksi selailen uusimmat meemut instasta ja vilkaisen kavereiden metkut snäpistä. Vaikka aikaa tuli vietettyä puhelimen ruutua tuijottaessa, niin itselleni tämä tuntui kuitenkin melko vähäiseltä, joten päätin viettää somettoman kuukauden tässä marraskuussa. Vedin puhelimeni maksimivirransäästötilaan, ja puhelimesani ei ole muuta somea käytössä kuin Whatsapp. Joitakin pakollisia asioita hoitaakseni soin itselleni vapauden käydä vilkaisemassa Facebook korkeintaan kerran päivässä.

Ainakaan minusta vielä ei tullut psykopaattia (johuu myös siitä että profiilini ovat edelleen olemassa, vaikkakaan ei aktiivisia), mutta hulluimmaksi itseni tunnen iltaisin jos uni ei meinaa tulla

silmiin. Vanhasta tottumuksesta otan puhelimeni esiin, mutta päivän polttavien meemujen sijasta luen uutiset ainakin kolmeen kertaan ja ehkä vilkaisen joitain urheilusivustoja, nettiselain kun puhelimesta on vielä käytettävissä. Some on eittämättä muuttanut päivärutiinejani viimeisten vuosien aikana sen verran, että ajattelematta tulee puhelin otettua esille vaikka mitään nähtävää siellä ei olisikaan. En kuitenkaan ole kokenut jääneeni mistään paitsi, isomman kuvan asioista päinvastoin olen jopa paremmin perillä nyt kun en tuhlaa aikaani ruoka- ja matkakuvien selailuun tai YouTubeen. Oloni on jopa vapautunut, kun näin parin viikon jälkeen puhelimen läsnäololle on koko ajan vähenevissä määrin tarvetta.

Suosittelenkin kaikille pitämään hieman taukoa somesta. Huomattavasti vähemmän tulee ajateltavaa, ja sekin kohdistuu johonkin järkevämpään tekemiseen. Kouluhommia tulee hoidettua yllättävän hyvin, ja siivous auttaa myös tylsyyden lääkkeeksi. Harkitsen jo vakavasti luopuvani ainakin osittain somesta tämän kuukauden jälkeen. Noin niinkuin aikaisena joululahjana itselleni.

Peku

Opiskelijaelämää

”Opetusharjoittelussa tarkoitus on mokata”

Olen nyt viettänyt viikon tässä opetusharjoittelussa. Tämä on kolmas harjoitteluni. On maanantai ja opiskelijatuvassa käy tohina kuin muurahaispesässä. Ilma on sakeana pedagogiikkaa, didaktiikkaa, kahvin tuoksua ja uusia mahtavia ideoita. Tunteiden spektri on laaja.

Tiedän, miten harkka voi tuntua työläältä. On opeteltava osaksi koulun arkea, suunniteltava ja pidettävä oppitunteja sekä tutkittava tarkasti omaa itseään ja opettajuuttaan. Työtä on paljon, mutta sillä on suuri merkitys. Harjoittelun tulisi tuntua pakollisen suoritettavan opintojakson sijaan sellaiselta kokemukselta, mikä auttaa juuri sinua kasvamaan opettajaksi. Tässä teille kanssaopiskelijoilni sekä kaikille Suomen opeopiskelijoille muutama ajatus, joita kannattaa pohtia.

Opettaja tekee työtä omalla persoonallaan. Jokaisella opettajalla on oma kasvatustilafilosofiansa sekä omat tyyliinsä ja tapansa opettaa. Se mitä opettajana opimme, on miten opimme kehittymään. Opettaja ei tule koskaan valmiiksi. Valintojemme takana on ammattiosaaminen ja pedagogiset perustelut. Tätä työtä voi tehdä niin monella eri tavalla. Opettajan tulee itse tietää, mitä tekee ja miksi. Kun luokanlehtori ja yliopiston didaktikot ohjaavat sinua tuntisuunnitelman tekemiseen, he antavat sinulle ideoita ja luovat raamit toteuttaa itseäsi.

Pitämäsi oppitunti ei ole tentti, eikä tuntisuunnitelma essee. Tiedän miltä tuntuu, kun pitämäni oppituntia seuraa oppilaiden lisäksi moni muukin silmäpari. Opiskelijatoverini, luokanlehtori ja mahdollisesti yliopiston didaktikkokin tarkastelevat mitä teen. Tämä saattaa jännittää, mutta muista ettei kyseessä ole koetilanne. Et pidä oppituntia siksi, että läpäisisit sen. Pidät oppituntia, koska olet opettamassa oppilaita. On suurta rohkeutta kertoa, että nyt jännittää. Tuntisuunnitelma on sitä varten, että sinä tiedät mitä ja miksi olet opettamassa. Sitä ei tehdä sen vuoksi, että se pitää palauttaa kuin mikä tahansa kirjoitelma. Kirjoita siihen sellaisia asioita, jotka helpottavat oman oppituntisi pitämistä.

Harjoittelun tarkoituksena on mokata. Opetusharjoittelu on nimensä mukaisesti harjoittelua. Siellä saa ja ehdottomasti pitää mokailla. Kokeile rohkeasti kaikenlaisia ideoita. Kokeile asioita, mitä et ole ennen kokeillut. Lopputulos on aina onnistuminen. Jos pitämäsi tunti menee suunnitelmasi mukaan ja kaikki tuntui luonnistuvan, olet löytänyt toimivia ratkaisuja. Jos pitämäsi tunti tuntui menevän mukkelis makkelis penkin alle, olet oppinut mitä kannattaa tehdä ensikerralla toisin. Toisin sanoen onnistut aina oppimaan uutta.

– Vili Peltomäki, Lerpakkeen päätoimittaja,
3. vuoden LuKa- luokanopettajaopiskelija

Opiskelijaelämää:

Allu: Ilmastonmuutos ja eduskuntavaalit

Istun tässä mummon hajuisella nojatuolillani ja mietiskelen, että mitenköhän tätä asiaa voisi parhaiten lähteä lähestymään, kun tätä kuitenkin tuputetaan jo jokaisesta korva- ja nenäreistä sisään. Jos otsikosta ei siis vielä selvinnyt, suosittelen optikkoa, mutta aiheena tänään on tosiaan ILMASTONMUUTOS ja EDUSKUNTAVAALIT (14.4.)! Kaksi niin kuumottavaa aihetta, että tekee mieli vähentää vaatetta ja pulahtaa sulaneiden napajäiden viilentämään veteen.

Uutisissa on pyörinyt toistuvana teemana se, kuinka ihmiset voivat yksilöinä toimia ilmastonmuutoksen tuhoavana sankarina vähentämällä hiilijalanjälkeään esimerkiksi matkustamalla vähemmän, suosimalla kotimaista sekä lopettamalla lihansyönnin ja piereskelyn. Vaikka nämä muutokset ovat ehdottoman tärkeitä varsinkin, jos haluaa oikeuden tuntea paremmuutta ja saarnata aiheesta muille, ne ovat vielä pieniä askelia.

Isoja askelia otetaan, kun toimitaan suuremmalla mittakaavalla. Seuraava saattaa kuulostaa heprealta, mutta siksi teksteihin on linkit, jotta pääsisitte nopeasti ja helposti jutun juuun kiinni: [Pariisin ilmastopöytäkirja](#) ja [IPCC:n 1,5 asteen raportti](#) ovat antaneet kaikille maille selkeän toimeksiantannon päästöjen vähennyspakosta, jota ilman alkaa sattumaan ja tapahtumaan kamaluuksia. Edellisellä hallituskaudella kaudella aihetta ei paljoa käsitelty, joten on entistä tärkeämpää, että seuraavana kautena otetaan tiukasti poroa sarvista ja lähdetään taklaamaan ongelmaa.

Tuleva eduskunta tulee vaikuttamaan siihen, minne rahaa menee ja mistä sitä saadaan. Avain onkin siinä, minkälaiset ihmiset päästämme vallan kahvaan ja mitkä arvot tulevat vallitsemaan vahvimmin eduskuntatalossa. Eduskunnan suurimmat puolueet määrittävät myös hallituksen muodon ja suurimmasta puolueesta valitaan pääministeri. Kysymys kuuluukin: halutaanko päättäjiksi

ihmisiä, jotka alkavat nostamaan turpeen verotusta, lisäämään metsiensuojelun rahoitusta ja tukemaan sähköautoilijoita vai ihmisiä, jotka tukevat fossiilipolttoaineiden käyttämistä ja haluavat leikata suoraan pohjoisen luonnon läpi pilaten monen saamelaisen elinkeinon jäämeren ratahankkeella.

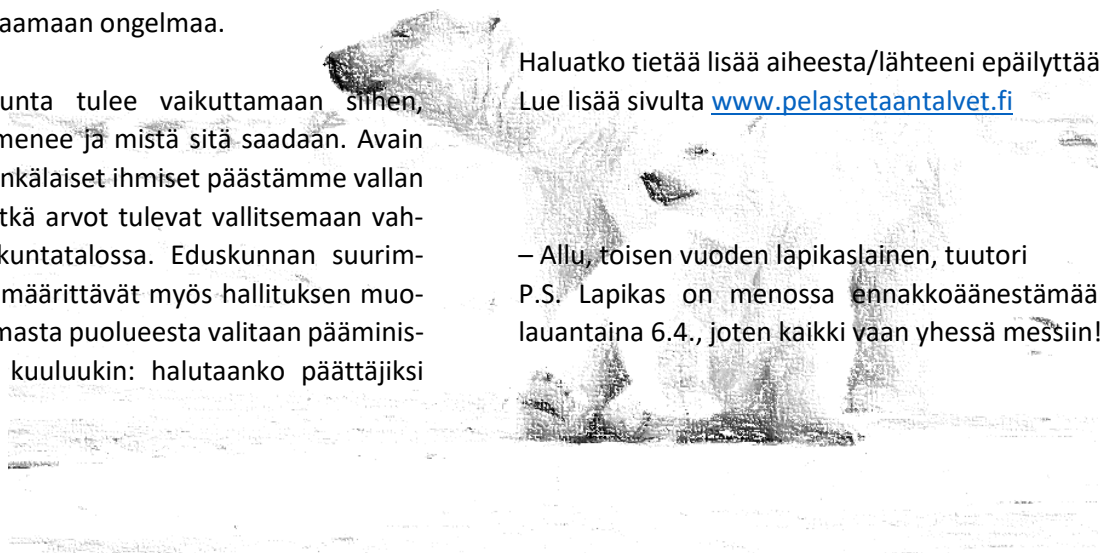
[Täältä](#) voit katsoa, mitkä puolueet ovat selkeästi sitoutuneet vuoden 2030 päästövähennystavoitteeseen. Kirjoitukseni ei kuitenkaan ole tarkoitus paatoksellisesti käännä teitä äänestämään tiettyä puoluetta, vaan saada teidät miettimään tärkeimpiä arvoja, joita ehdokkaaltanne odotatte. Meidän nuorten on niin tärkeä äänestää, sillä eduskunnan päätökset tulevat alkavalla kaudella vaikuttamaan entistä voimakkaammin juuri meihin, tuleviin jälkipolviin ja meidän tulevaisuuteemme. Vain äänestämällä voi vaikuttaa kuinka sinun ja meidän asioistamme eduskunnassa päätetään

Muutama kannustava iskulause ennen kuin menette äänestyskoppeihin:

- Ollaan edelläkävijöitä muussakin kuin koulutuksessa
- Äänestämättä jättäminen ei ole kannanotto, vaan ääni vastapuolelle
- Kyllä me suomalaiset sisällä pitkälle painetaan
- Takametsän puolesta!

Haluatko tietää lisää aiheesta/lähteeni epäilyttää? Lue lisää sivulta www.pelastetaanlappi.fi

– Allu, toisen vuoden lapikaslainen, tuutori
P.S. Lapikas on menossa ennakoöäänestämään lauantaina 6.4., joten kaikki vaan yhdessä messiin!

Opiskelijaelämää

Valtteri: Kuinka yhdistin valmentamisen ja opintoni

Kilpatason valmentamisen ja yliopisto-opintojen yhdistäminen arjessa

Lapikasblogi etsi juttujen tekijöitä, joten päätin ottaa pensselin kauniiseen käteeni ja kirjoittaa itselleni varsin läheisestä asiasta; pesäpallovalmennuksen ja yliopisto-opintojen yhdistämisestä arjessa. Opiskelukaverit eivät ole voineet välttää kuulemasta kansallispelistämme, kun meikäläinen on samassa kahvipöydässä.

Itselläni on vahva pesäpallotausta ja omien juniorivuosien jälkeen hivuttaudun valmennuspuolelle Lapuan Virkiässä. Olin uuden edessä, kun opiskelupaikka aukesi kesällä 2017 Lapin yliopistoon. Heti alusta asti oli itselleni selvää, että pesäpalloa en aio jättää. Villin fuksisyksyn alkaessa kausi onneksi veteli viimeisiään, joten käytännön valmisteluja sai tehdä rauhassa ensin tottuen opiskelijaelämään ja yliopiston käytäntöihin.

Karu totuus kuitenkin alkoi pian valjeta, arkiharjoittelu kokisi ison muutoksen ensi kaudella. Kilpatasolla harjoitukset pyörähtävät käyntiin marraskuun alussa. Itselläni oli vetovastuu B- ja C-tyttöjen joukkueista, jotka molemmat pelasivat ikäluokkansa SM-sarjaa. Onneksi valmennukseen saatiin apuvoimia, mutta oma valmennuspanostus painottuisi viikonloppuihin. Se käytännössä tarkoitti sitä, että joka toinen viikonloppu vierähtäisi Lapualla vetämässä leiriviikonloppuja, jotka koostuivat 4-5 harjoituksesta, palaverista pelaajien sekä

johdon kanssa ja harjoituspelit siihen päälle. Harjoituksia oli ympäri lähikuntia ja joukkue koostui useammasta matkapelaajasta.

Keskiverroin käytän vajaan kahden tunnin harjoitussession suunnitteluun 15-30 minuuttia. Palaveria pitää suunnitella huomattavasti kauemmin ja kaikki materiaalit pitää niihin tuottaa itse. Pelivideoiden ruotiminen voi ottaa helposti yli kaksi tuntia. Luokanopettajakoulutus onkin opettanut jo, että hyvin suunniteltu kokonaisuus pysyy todennäköisemmin paremmin kasassa kuin lonkalta heitetty, joten hyvän paliksen tai reenin suunnitteluun käytän mielelläni aikaa, jos saan sen avulla maksimoida saatavan hyödyn. Sama asia konkretisoituu tuntuksia vääntäessä harkkaan.

Junamatkat Lapuan ja Rollon välillä kestävät noin 5h 30min. Ehdottomasti paras asia junassa matkustamisessa on mahdollisuus hoitaa opiskeluhommat. Aika hyvin olen saanut matkoilla purkittua esseitä, oppimispäiväkirjoja ja muita kirjallisia töitä. Hirveästi ei ole jäänyt opintoja roikkuamaan, mutta täytyy myöntää, että pari fuksivuoden kurssia venähti kakkosvuoden puolelle.

Koutsu myhäilee tyytyväisenä. Kuva viime syksyn nousukarsintapeleistä

Pesäpalloasioiden hoitaminen Rollosta käsin ei ole aina kovin helppoa, koska moni asia olisi helpompi hoitaa kasvatustien, mutta hyvä kommunikointi kaikkien osapuolten kanssa helpottaa huomattavasti asioiden hoitoa. Täytyy kyllä antaa täydet propsit Lapin yliopistolle ja KTK:n henkilöstölle, että valmennushommat eivät ole vaikuttaneet opintojen etenemiseen. Erikseen täytyy vielä kiittää myös tämän vuoden tuutoriporukkaa, kun päästitte yhden tuutoreistanne aina pesäpallokiireiden perässä lakeuksille, vaikka olisi ollut tuutorointiin liittyvää hommaa tiedossa vapaa-ajalla.

Paljon joutuu siis suunnittelemaan tulevaa etukäteen, jos haluaa valmentaa hyvällä tasolla, eikä tuottaa pettymystä pelaajille. He painavat käsittämätöntä duunia viikossa (lukio + 5-8 reeniä) samalla panostaen opintoihin täysillä ja suoriutuen kunnialla niistä. Onneksi motivaatiota löytyy itsellä siihen, että asiat hoidetaan kunnolla. Välillä on turhauttanut ja ollut raskasta, mutta kaikki kokemukset ovat kasvattaneet. Valmentaminen ja luokanopettajaopinnot tukevat hyvin toisiaan ja molemmista on konkreettista hyötyä. Koen myös molempien olevan hyvää vastapainoa toiselle. Viikot kun painan duunia yliopistolla ja pääsen viikonlopuksi valmentamaan ja vetämään reenejä, niin saan siitä irti hirveän paljon positiivista energiaa sekä pääkopalle vastapainoa koulujuttujen keskelle. Hyvän reeniiviikonlopun jälkeen voi tyytyväisenä taas palata luentosaliin ja siirtää fokuksen opiskelijaelämään.

Toivottavasti tämä juttu hieman valaisi valmentamisen ja opintojen yhdistämisen aspekteja. 😊

Kirjoittanut Valtteri, 2. vuosikurssin lapikaslainen, tuutori

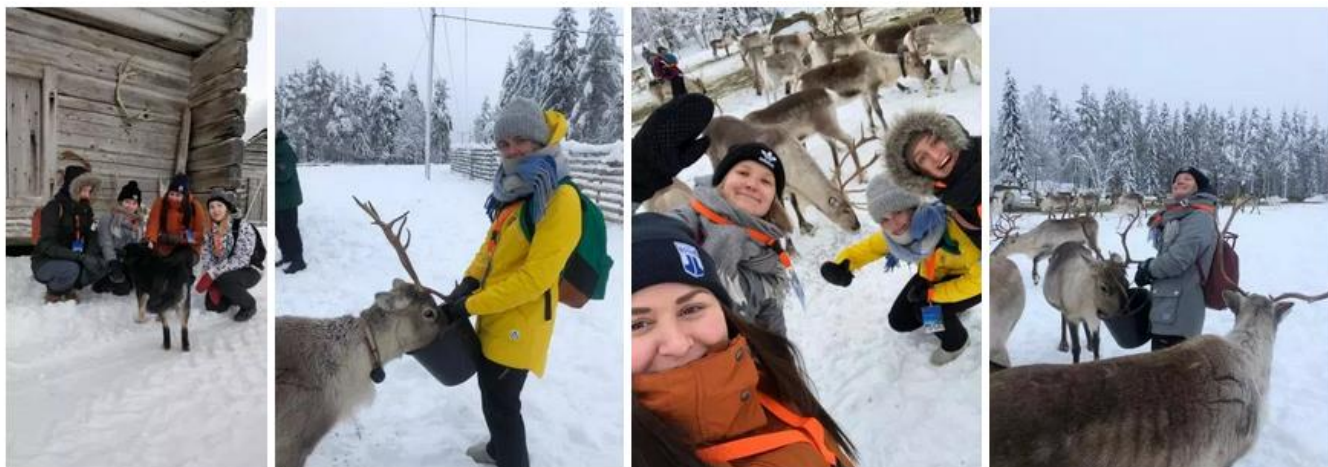
Seikkailukasvatuspäivillä 2019

Helmikuun puolen välin tienoilla järjestettiin Pudasjärven Pikku-Syötteellä Seikkailukasvatuspäivät, jonne toisen vuosikurssin LUKA-opiskelijat lähtivät kukonlaulun aikaan. Allekirjoittanut ei flunssan takia päässyt valittavasti itse mukaan, vaikka olisi kuinka halunnut, mutta tässä mukana olleiden ryhmäläisteni kertomia tunnelmia ja kuvia päivästä!

Seikkailukasvatuspäivät ovat siis vuosittain järjestettävä tapahtuma, jotka ovat suunnattu niin seikkailukasvatuksen ammattilaisille, sitä opiskeleville kuin kaikille seikkailukasvatuksesta kiinnostuneillekin. Tapahtumassa on erilaisia seikkailukasvatusta soveltavia työpajoja ja luentoja, jotka tarjoavat mahdollisuuksia oppia seikkailukasvatuksesta niin käytännössä kuin teoriassa!

Lukalaisemme osallistuivat muutamaan työpajaan ja luenolle yhtenä päivänä. Työpajoina oli esimerkiksi poronhoitoa läheisellä porotilalla ja umpihankihihtoa, jossa hiihrettiin metsäsuksilla umpihangessa tunturilla. Työpajoja keuhuttiin erittäin mielenkiintoisiksi ja vähän harmittaa, etten päässyt itse paikalle.

Iltapäivällä oli aikamme loistaa. Olimme suunnitelleet kaksi työpajaa, jotka pääsimme toteuttamaan. Ensimmäisessä työpajassa tarkoitus oli herätellä osallistujien ajatuksia tulevaisuuteen, jossa moderneja laitteita ei ole ja hengissä selviytymiseen tarvitaan vanhoja selviytymistaitoja, kuten tulentekoa.

Toisessa työpajassa osallistujia pyydettiin riisuutumaan omien rajojensa mukaan ja sytyttämään tuli tuluksia ja muita tulentekovälineitä apuna käyttäen. Ideana oli hoksauttaa oikein pukeutumisen tärkeyttä ja yhteyttä ajatteluun ja toimintatapoihin.

Kaikin puolin Seikkailukasvatuspäivät olivat erittäin onnistunut ja positiivinen kokemus, jossa olisi voinut viettää toisenkin päivän!

– Annika

Kestävä elämäntapa: neuvoja ekologiseen elämään

Merikin alkoi pienistä pisaroista

Miltä Maapallo näyttää tuhannen vuoden päästä? Jos tutkijoita kuuntelee, niin ei oikein hyvältä kovinkaan pian. Vastikään IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) eli hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli antoi varoituksen: meillä on 12 vuotta aikaa estää ilmaston vaarallinen lämpeneminen.

Mitä tällä tarkoitetaan? Tähän mennessä ilmasto on lämmennyt yhden celsiusasteen verran ihmisen vaikutuksesta esiteolliseen aikaan verrattuna. IPCC haluaa rajoittaa lämpenemisen korkeintaan 1,5 asteeseen mutta tämä vaatisi 'nopeita, kauaskantoisia ja ennenkuulumattomia muutoksia yhteiskunnan kaikissa osissa'.

Tällä hetkellä osa varoittaa, että olemme matkalla kolmen celsiusasteen lämpenemiseen tällä vuosisadalla. Tuskin tarvitsee sanoa, että tämä olisi katastrofaalista ihmiskunnalle sekä ympäristölle.

Mitä me voimme tehdä tavallisina kansalaisina ja tulevina opettajina? Tulen tässä Lerpakkeen artikkelissa käymään läpi neuvoja ekologisempaan elämään.

1. **Suosi kausiruokaa:** ruokahävikin vähentämisen ohella meidän olisi hyvä huomioida mistä ruokamme tulevat. Vaikka kasvien ilmastokuorma on pienempi kuin lihan, mutta monesti unohdamme ottaa huomioon kausiruokien ostoksilla. Mutta mitä on kausiruoka? Sillä tarkoitetaan sellaisia raaka-aineita, jotka ovat juuri tällä hetkellä parhaimmillaan lähellämme. Tämä sisältää kasvien lisäksi kalan ja riistan. http://muistasyodavalilla.blogspot.com/p/blog-page_25.html
2. **Vähennä ostoksia:** mieti ennen tuotteen ostoa tarvitsetko sitä. Kokeile 30-päivän sääntöä: kun mietit jonkin asian

ostamista, odota 30-päivää ennen kuin teet päätöstä. Mieti myös voisitko ostaa tuotteesi käytettynä: Tori.fi on hyvä sivusto käytettyjen tavaroiden ostoon ja myyntiin. Lisäksi paikalliset kirpputorit voivat olla oikeita aarraittoja.

3. **Sammuta valot,** kun poistut huoneesta. Näinkin yksinkertainen teko on tehokas, kun toteutat sitä läpi elämän.
4. **Käytä uudelleen** käytettäviä tavaroita kertakäyttöisten sijaan. Kantakaa ruoka-kaupan ostokset repuissa, laukuissa taikka kangaskasseissa kaupan muovikassien sijaan. Vältä kertakäyttömukien ja -astoiden käyttöä. On parempi investoida kerran hyvin kuin tuhlaa vähän monesti.
5. **Estä roskapostin saapuminen:** tutki voitko lopettaa turhien mainosten saapumisen esimerkiksi teippaamalla 'ei roskapostia' -pyynnön oveen tai postilaatikkoon.
6. **Kanna aina mukia mukasi.** Näin vältät kertakäyttömukien käytön.
7. **Mieti tulevia matkasuunnitelmia:** tutki onko hotellisi ekologinen ja tuhoaako turismi matkakohteesi luontoa.

Koska me olemme tulevia opettajia, niin meidän on tärkeää olla esimerkkejä oppilaille. Meidän tulisi luoda luokkaympäristö, jossa voimme opettaa näitä elämäntapoja ja tutkia niiden vaikutusta maailmaamme ilman, että se delegoidaan ympäristöopin osa-alueeksi. Vaikka lapset eivät välttämättä ole itse vielä vastuussa, niin me voimme istuttaa heihin kestävän elämäntavan siemenen, joka puhkeaa kukkaan aikuisuudessa.

Jos sinulla on aikaa niin mittaa oma kulutuksesi <http://www.footprintcalculator.org/signup>

– Tume

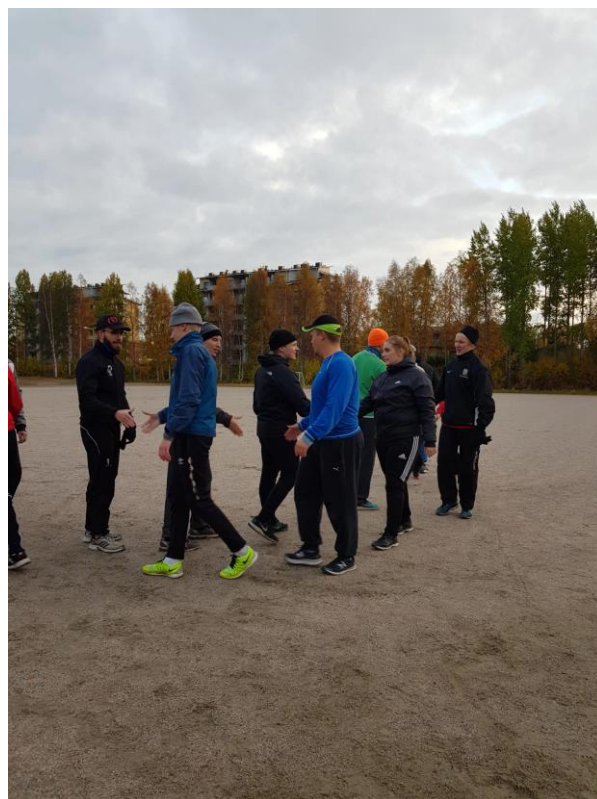
Lapikas vapaalla

Lapikas liikkuu!

Lapikashan tunnetaan paitsi erinomaisista opiskelijajoistaan, niin myös hiukeasta urheilullisuudestaan! Etenkin Talvipäivillä viime vuosina kunnostautunut norsufutisjoukkue on niittänyt mainetta ja kunniaa. Myös täällä Rovaniemen kamaralla liikuntaa on harrastettu aktiivisesti muun muassa palloiluvuoron ja leikkimielisten turnausten muodossa.

Kuluneella viikolla oteltiin jo klassikoksi muodostuneessa pesäpallon hegemoniaottelussa Lastua vastaan. Tänä vuonna oli Lastun vuoro viedä nimiinsä KTK:n mestaruus. Viime lukukaudella erinäisiä keskinäisiä kamppailuja oteltiin pesäpallon lisäksi useassa liikuntalajissa, muun muassa pipolätkässä ja polttopallossa. Tällä viikolla Lapikas oli myös vetovastuussa LYY goes kulttuuri-tapahtumasarjassa ja sunnuntaina olimmekin jännittämässä RoPs:n ja SJK:n välistä Veikkausliigakotosta.

Tänä syksynä Lapikas perusti myös facebookiin uuden ryhmän nimeltä Lapikkaan liikunta. Ryhmän tarkoituksena on paitsi jakaa tietoa Lapikkaan tai muiden ainejärjestöjen urheilutapahtumista, niin myös auttaa ryhmän jäseniä löytämään itselleen urheiluseuraa. Jos olet lenkkikaveria vailla tai haluat porukkaa hyviin höntsäpeleihin, niin ryhmässä saa vapaasti huudella! Jos siis et ole vielä liittynyt kyseiseen ryhmään niin tee se jo tänään! https://www.facebook.com/groups/305658393569517/?ref=br_rs

Lapikkaan palloiluvuoro on vielä kysymysmerkki tälle syksylle. Palloiluvuorolla olemme pelanneet useita eri lajeja ja aina osallistujien toiveita kunnioittaen. Oma vuoroa on jo kyselty, mutta vastausta emme ole vielä saaneet. Vuoro yritetään tottakai hommata meille jälleen, ja informoimme välittömästi kun vuorot toivon mukaan alkavat pyörimään.

– Peku

Lapikas vapaalla

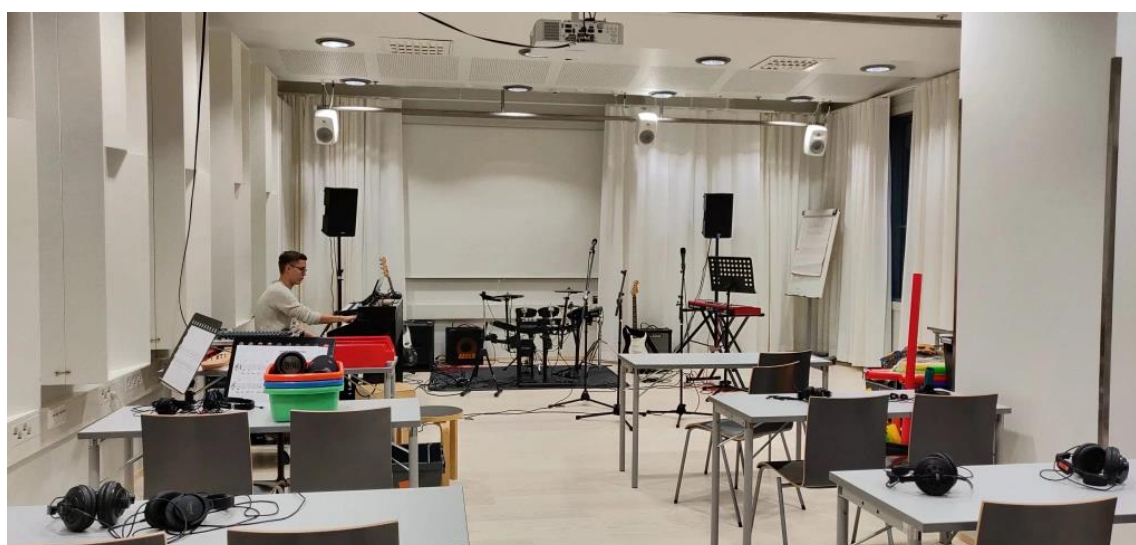
Lapikas musisoi!

Talvi tekee yhä tuloaan ja ennätysmäisiin mittoihin venynyt pimeä syksy vetää mieltä matalaksi. Tämä ikuiselta tuntuva harmaus keljuttaa kaikkia. Omaa kehoa ja mieltä pyritään saamaan lämpimäksi käpertymällä vilttiin, juomalla teetä, lukemalla kirjaa ja polttamalla kynttilöitä.

Tuskaiseen oloon auttaa myös mukava porukalla puuhailu. Mikä olisikaan parempi tapa saada energiaa, kuin iskeä ilmoille muutama hilpeä duuri tai sininen mollisoitu! Odottakaapas kun kerron hieman lisää.

Soittovuoro

"Älä sit kerro et tää on oikeelta soittovuorolta." – Juho

Lapikkaan ikioma The Soittovuoro toteutuu joka tiistai yliopistolla F-siiven kellarissa monialaisista opinnoista tutussa musiikkiluokassa aikavälillä 16-18! Toista vuotta opiskeleva tämän syksyn tuutorina toiminut ja muun muassa Nästa Muurola -yhtyeessä vaikuttava Raahen basistilahja musiikkimaailmalle ja oman so-metoiminnan mukaan vain kerran vuodessa lenkkeilevä Juho ”Juho” Kinnunen ohjaa sinnikkäästi soittovuoron toimintaa. Vuoroilla on tarkoitus soittaa ja laulaa yhdessä taitotasosta riippumatta ja asiakaslähtöisesti. Paikalle saa siis saapua olitpa oman elämäsi Jimi Hendrix, Sting tai Stevie Wonder tai vaikei soittotaidoillasi olisi päässyt läpi edes Sex Pistolsin koesoitoissa. Soitettava materiaali voi olla aivan kävijöistä riippuen joko päätöntä jamittelua tai määrätietoisempaa nuoteista ja sointulapuista tapahtuvaa soittelua. Vuoron peruuntumisista ja muista poikkeuksista Juho ilmoittelee facebookissa Lapikkaan soittovuoro -ryhmässä (linkki alla). Käy siis klikkaamassa ”Tykkää” ja liity mukaamme purkamaan syksyn ankeutta!

<https://www.facebook.com/lapikkaansoittovuoro/>

Tiesitkö, että voit käyttää musiikkitilojen palveluita hyväksi itsenäisesti myös omalla vapaa-ajalla aivan täysin vuorikurssista tai pääaineesta riippumatta? Ei tarvitse kuin ottaa yhteyttä johonkuhun meidän rakkaista musiikinopettajistamme ja pyytää oikeuksia päästä kyseisiin tiloihin omalla avainlätkällä. Yhteydenotto onnistuu niin sähköpostilla kuin toimiston oveen koputtamalla. Samalla on hyvä hieman avata, miksi kyseisiin tiloihin tahtoisi päästä. Yleensä kulkuluvat myönnetään suhteellisen nopeasti ja pääset toteuttamaan itseäsi yliopiston aukioloaikojen ja kyseisissä tiloissa tapahtuvan opetuksen puitteissa lähes vapaasti! Mutta mitä siellä sitten oikein voi tehdä?

Yksin harjoittelu

Jättikö fuksivuoden musiikkiopinnot jälkeensä jäääättävän pianonsoittohimon? Olitko melkein oppia ukulelensoiton salat, mutta kurssi loppuikin juuri kesken? Ei hätää! Musiikkitiloissa voit käydä itsenäisesti rauhassa soittamassa ja kehittämässä taitojasi ihan minkä vain soittimen parissa. Vaikka auttamisen ja opastamisen ilosta tunnettu suosikkiope Jukka Enbuska onkin juuri jäämässä eläkkeelle, ovat muutkin opettajat varmasti innokkaita opastamaan sinua taitojesi kehittämässä. Myös vertaisopetus on kova sana, eli kannattaa pyytää rohkeasti apua myös muilta opiskelijoilta. Lisäksi me milleniaalit tiedämme erittäin hyvin sen, että netistä löytyy kaikki. Kaikki.

Bändiharrastus sopii mainiosti opiskelun rinnalle ja keikkaelämä on hyvä harrastaa viikonloppuisin. Sinäkin voit päästä joskus vaikkapa teekkareita tanssittamaan niin kuin me JKT:n kanssa tuossa viime lauantaina.

Bändisoitto

Näissä samoissa tiloissa on ensimmäisiä kertoja treenanneet sellaiset tämän päivän stadionintäyttäjät kuin JKT, Nästä Muurola ja The Lapikas Band. Miksi et siis itse perustaisi bändiä? Musiikkiluokassa ja bänditilassa voit treenata kokonaisen bändin voimin, eikä omiakaan soittimia juuri tarvitse (suositeltavia ne kuitenkin on, jos soittohommat alkaa olla säännöllistä). Ja jos toiminta alkaa mennä niinkin vakavaksi, että keikalle pitäisi lähteä, voi yliopistolta hyvällä tuurilla irrota äänentoistolaitteistoa lainaan keikkareissun ajaksi! Tälöin kannattaa olla eritttttän hyvissä väleissä opettajamme Vesa Tuiskun kanssa.

nastamuurola • Seuraa
Lapin yliopisto | University of Lapland

Näin taittuu soitto mm. Lapikkaan vuosijuhlilta tutulta Nästä Muurolalta!

Eikös vain olekin meillä mukavaa tuolla F-siiven kellarissa! Tunnen pelkästään tätä kirjoittaessa, kuinka pimeys poistuu kehostani ja musiikillinen euforia täyttää joka soluni! Miksi et siis liittyisi joukkoomme riemui-
saan jo seuraavalla soittovuorolla?

- Niko "Nikkelimarkka"

Ruoka ja juoma

Mies keittiössä osa 1

Tyttökaveri lähti reissuun ja minä jäin yksin kotiin viikonlopuksi. Onneksi kekseliäänä sällinä en jäänyt keittiössäkään toimeettomaksi, ja pidinkin lauantaina oikeaoppiset illallisjuhlat ystäväilleni.

Tarkkana rahankäyttäjänä suunnittelin illallisen opiskelijan lompakolle optimaaliseksi, eikä raaka-aineita lopulta tarvittu kuin kolme →

Ensiluokkaiset raaka-aineet ovat kaiken kokkauksen tärkein ominaisuus. Itse suosin länsinaapurista noudettua pikamakaronia koska kokkaan nälkäisenä ja silloin ei ole aikaa odotella turhaan. Myös ruokakerman valinta on täysin omista mieltymyksistä riippuvainen, itse tykkään tästä.

Ruoan tekovaiheita on kutakuinkin kolme

1. Ruskista ja mausta jauheliha

2. Lisää ruokakerma

3. Lisää keitetty makaroni

Ai että! Tämä ateria taipuu aina krapulan lievittämisestä vaikutuksen tekemiseen ensitreffeillä. Perinteisesti tähän ei kuuluisi tuo ruokakerma, mutta tällaisella pienellä kulinaristisella twistillä saadaan tähän herkkueen aivan uudenlaisia sävyjä. Myös sipulia voi laittaa, minulla ei sattunut kaapissa olemaan sitä tähän hätään.

Otahan siis tästä kermaisen liha-makaronipaistoksen ohjeet haltuun, kokeile itse kotona ja rakastu! Ensi kerralla kerron teille, kuinka valmistetaan korppujauhoa semipuhasta raaka-aineista.

- Peku

Olutblogi: Maistelussa pohjoissuomalaisia pienpanimo-oluita

Mikä homma? Käsityöoluiden ystävä ja amatööri olutmaistelija perkaa panimotuotteita kirjoittaen niistä selkeän ymmärrettävästi. Blogi on kurkistus oluiden moniulotteiseen maailmaan ja sopii erityisesti niille, jotka haluavat oppia maistelemaan mallasjuomia muutenkin kuin vain Pohjanmaan kautta.

Lapikkaan tasting kokoontui 20. helmikuuta. Raadin tarkastelussa oli pohjoissuomalaisia pienpanimo-oluita. Mukana oli oluita Oulusta, Taivalkoskelta, Rovaniemeltä ja Torniota. Näistä viimeisin panimo oli hyvin edustettuna ja se nappasikin tämän makutestin voiton. Pisteitä kullekin oluella annettiin 0,5 – 5 ja pisteet laskettiin kaikkien maistelijoiden antamien arvosanojen keskiarvoina.

Tornion panimo – Tornio

North arctic lager 5,5 % 2 pistettä

”Melko laimea maku etenkin vahvuuteen nähden. Tuoksuu paljon voimakkaammalle kuin mitä maistuu. Tuoksu on miellyttävän hedelmäinen. Jälkimaku melko karvas lageriksi.”

Lapland red ale gluteeniton 5,2% 3 pistettä

”Maussa karamellia. Hieman tulee Daim mieleen. Raikkaan makea, mutta tymäkkä olut. Tuoksu on vahva. Arvioimme mukaan sopisi etenkin ruoka-juomaksi kesäpöytään.”

Artic pale ale 5,5% 4 pistettä – testin voittaja

”Vieno tuoksu. Maussa on hedelmää, olisiko passion? Jälkimaku yllättävä vähän karvas. Humalointi on kevyttä. Sopii mainiosti janojuomaksi vaikka saunan jälkeen. Raikas ja pirteä pale ale.”

Taivalkosken panimo – Taivalkoski

Savu lager 4,7% 1,5 pistettä

”Savunmaku jotenkin teennäinen. Maussa on jännä porrastus. Savuisuus ei oikein sulaudu olueen. Muuten ihan perushyvä lager. Yllätyksenä hii-vanroipheet lasinpohjalla. Lieko huonoa erää?”

Sonnisaari panimo – Oulu**Lemones hapan olut 3,5% 3 pistettä**

”Tämä on the kesä. Todella makea ja kivan sitruunaisen kirpeä. Hapanoluttyyppi monille hauska uusi tuttavuus. Simppeli sour tutustuttavaksi.”

Lapin panimo – Rovaniemi**Lordi Scarctic Amber Lager 5.2% 3,5 pistettä**

”Etiketissä on hevimeininkiä! Lordiksi yllättävänkin lempeä. Kevyt ja karamellimaisen makea. Happokas ja hieman vahvemmin humaloitu kuin lajityypilliset oluet.”

– Epävirallisen kerhon epävirallinen puheenjohtaja Vili

Lisätietoa tastingista

Lapikkaan tasting -kerho kokoontuu epäsäännöllisin väliajoin. Kerhon tarkoituksena on järjestää illanviettoja, joissa sivistyneesti nauttien maistellaan oluita, viinejä, viskejä ja muita laadukkaita alkoholijuomia. Kerho haluaa toiminnallaan opastaa erilaisten juomien makujen maailmaan kokemattomiakin maistelijoita. Päämääränä on ohjata fiksiun ja analysoivaan alkoholinkäyttöön.

– Kerhon tilaisuudet ovat avoimia kaikille Lapin korkeakouluopiskelijoille. Aikaisempaa kokemusta maistelusta ei tarvitse olla

– Monipakkauksissa myytävät suurten valmistajien hyvin tavanomaiset alkoholituotteet ovat kiellettyjä. Määrä ei korvaa laatua

– Vahvaa päihtymystilaa paheksutaan jyrkästi

Ruoka ja juoma

Osmo: Paatuneen lihansyöjän kasvisruokahaaste

Idea tähän haasteeseen syntyi, kun olin henkisesti heikoimmillani, eli Rauman Talvipäivien jälkeen. Synkinä hetkinä sängynpohjalla ympäristön hyvinvointia ja omaa fyysistä pahaa oloa mietiskellessäni, sain loistoajatuksen. Kahden viikon kestävä kasvisruokahaaste.

-Ajattele maapallon tulevaisuutta! Sanoin itselleni Kävin asiasta keskustelua itseni kanssa:

-Mutta pekoni... mumisin itsekseni samalla, kun tirautin miehisen kyneleeseen.

-Mutta mieti kaikkia söpöjä eläimiä! Sanoin, kun samaan aikaan katsoin hauskoja koiravideoita

Hyväksyin tappioni ja päätin tutkia asiaa hieman tarkemmin.

Tehdessäni tutkimustyötä törmäsin erilaisiin faktoihin kasvissyönnin hyödyistä, joten tässä teille rakkaat lukijat muutama hauska fakta.

1. Pienempi riski sairastua sydäntauteihin. No hei, onhan se mukavampi elää terveenä kuin töpseli seinässä.
2. Matalampi verenpaine. Itse ainakin tykkään syödä salmiakkia, joten verenpainetaudit eivät kiinnosta.
3. Pienempi riski sairastua diabetekseen. Kahta en vaihda, toinen on turun sinappi ja toinen on lauantain karkkipäivä.
4. Kasvissyönnillä pienempi hiilijalanjälki, eläintalouden aiheuttamat päästöt ovat suurempia kuin liikenteen aiheuttamat päästöt. Itse haistelen mieluummin kukkasia kuin kakkasia.

Noh, sitten asiaan.

Kaksi viikkoa, eihän se nyt kovin pahalta kuulosta... eihän? Jo ensimmäisenä päivänä meinasin yliopistolta ostaa herkkupaninin jonka sisältä löytyy höyryävän herkullista pekonia ja kanaa. Pidin kuitenkin pintani ja leuka rinnassa kävelin kotia kohti, valmistamaan herkullista papupataa. Ottaessani ensimmäisen makupalan tekemästäni ruoasta tajusin, että kyllähän tästä selvitään. Päivät vierivät papujen lailla, ensimmäinen viikko olikin jo purkissa ja viikonlopun herkkuruoat odottivat. Lauantai iltana ruokalistalla oli kasvishampurilaisia mustapapupihveillä. Rankan opiskeluvuikon jälkeen en kuitenkaan jaksanut itse valmistaa pihvejä, joten päädyin ostamaan valmiita tuotteita pakasteesta. Olin koko valmistusprosessin aikana todella skeptinen mustapapupihvien herkullisuudesta, yllätyksekseni kuitenkin lopputulos oli maittava. Lisukkeeksi hampurilaisen kaiveriksi tein bataattilohkoperunoita, joita maustoin yrttiöljyseoksella. Hampurilaisen väliin löysi tiensä ananasviipale, tomaatteja, cheddarjuustoviipaleita sekä herkullista valkosipulimajoneesia.

Tässä teille äidin pikku herkkusuille vinkki helpon valkosipulimajoneesin tekemiseen. Kaupan normaalin majoneesin sekaan pilko makusi mukaan (itselläni yksi valkosipulinkynsi yhtä desilitraa kohden) valkosipulia ja anna maustua mielellään yön yli jääkaapissa.

Toisen viikon haasteena oli herkulliset liharuoat yliopiston ravintoloissa. Lähimmäisten, ystävien sekä herkullisten itse tehtyjen pinaattilettusien tuella toinenkin viikko selätettiin helposti. Haasteen viimeiselle illalle oli keksittävä ruoaksi jotain minkä voisin jakaa teidän kaikkien kanssa. Oma arkkiviholliseni, hirvittävä soijasuikale päättyi viimeisen illan ruokalistalle, mitä ihmettä siitä muka saisi tehtyä? Mausteiden ja kekseliäisyyden avulla saatiin hirvityksistä loihdittua täytettä tortilloihin ja tässä teille siitä resepti.

Itsetehdyt tortillat:

5½	dl durumvehnä jauhoja
½	tl suolaa
½	dl öljyä
2	dl vettä

Heitä kaikki ainekset kulhoon ja jyystä taikinaa kuin viimeistä päivää, kunnes taikina on kimmoisa ja irttoa helposti kulhosta. Pyörittele 10 kappaletta taikinapalloja ja anna niiden levätä hetki. Kaulitse taikinapalloista paistinpannusi kokoisia lettusia ja paista niitä ilman rasvaa molemmin puolin niin, että lettuset saavat pieniä rusehtavia pilkkuja. Vinkki, pannu kannattaa olla tulikuuma kun paistat lettusia.

Tortillojen täytteeksi päätyi siis hirvitykset, eli soijasuikaleet. Aluksi soijasuikaleita liotettiin runsaassa vedessä muutama minuutti, jonka jälkeen ne leivitettiin Crispy chicken mausteseoksella. Toinen tapa on leivittää suikaleet korppujauhoilla ja maustaa Fajita mausteseoksella. Leivityksen jälkeen soijasuikaleet levitettiin uunipellille ja paistettiin 225-asteisessa uunissa noin 15 minuuttia tai kunnes suikaleet näyttävät herkullisen ruskeilta.

Lopullisen tortillatuotoksen väliin tungettiin soijasuikaleita, salaattia, tomaattia, kurkkua, ananasta, salsaa, ranskankermaa sekä jalopenoja, ei mitään rahvaspenoja. Mieli pide soijasuikaleista muuttui, ne olivat herkkulistikin herkullisempia, suorastaan taivaallisia. Mahtava lopetus kasvisruokahaasteelle.

Loppufiilikset haasteesta ovat pelkästään positiivisia, päätinkin haasteen jälkeen pitää ainakin yhden kasvisruokapäivän viikossa tästä eteenpäin.

Kirjoittanut ensimmäisen vuoden lapikaslainen Osmo Salo, ei enää niin paatunut lihansyöjä.

International

Antin terveiset Japanista

Torstaina 25. lokakuuta vietimme yliopistollamme International Day:ta. Päivän ohjelmaan kuului muun muassa kansainvälinen tori, jossa pääsimme tutustumaan opiskelijoihin eri maista sekä maistelemaan makuja maailmalta. Vaihtohaku Euroopan ulkopuolisiin kohteisiin on nyt auki 15. marraskuuta asti. Osoitteesta <https://www.ulapland.fi/events/Hae-vaihtoon—Euroopan-ulkopuoliset-kohteet/38529/7eab70d0-287a-45d4-84bc-662496dc5e6e> löydät tietoa kohteista ja hakemisesta. Kansainvälisessä hengessä otimme yhteyden pallon toiselle puolelle Japaniin, jossa kolmannen vuoden lapikaslainen ja entinen kulttuurivastaava **Antti** on paraikaa vaihdossa. Kysyimme Antilla, mitä nousevan auringon maahan kuuluu.

Tervehdys Antti sinne Japaniin! Miten olet siellä viihtynyt ja mikä on ollut mieleenpainuvinta?

Moikka! Hyvin on mennyt ja olen nauttinut joka hetkestä täällä ollessa! Ehdottomasti parasta täällä on itse paikan lisäksi ollut porukka ja erilaiset klubiaktiviteetit, mitä kautta on päässyt paremmin tutustumaan uusiin ihmisiin. Opiskelijat ovat avoimia ja meininki kansainvälistä. Etenkin klubitoinnasta olen innostunut, koska sitä kautta olen löytänyt uuden harrastuksen ja kavereita.

Millaista opiskelu siellä on?

Yliopisto jossa opiskelen, on Akita International University, mikä on nimensä mukaisesti kansainvälinen yliopisto. Kurssit täällä ovat englanniksi sekä kielitaito on hyvää. Professorit ovat todella osaavia. Opiskelu on ollut täällä kiireistä, mutta ei ylitsepääsemättömän hankalaa. Paljon on kotitehtäviä, mutta vastapainoksi meillä on ollut kursseilla paljon reissuja paikallisympäristöön.

Miksi juuri Japani?

Itse valitsin Japanin kohteeksi, koska olen aina halunnut reissata tähän maahan. Olen pitkään ollut kiinnostunut maan kulttuurista, ja nyt olen päässyt opiskelun lomassa toteuttamaan haaveitani samalla.

Terveisiä kaikille lapikaslaisille ja tsemppiä syksyn opintoihin! – Antti

International

Laura: Kansainvälisty luokanopettajaopinnoissa!

Hellurei, täällä kirjoittelee Laura, neljännen vuosikurssin lapikaslainen. Nyt kun mielesäni kelaan tätä neljää opiskeluvuotta läpi, on sinne todentotta mahtunut monenmoista: vuodet Lapikkaan hallituksessa sekä kasvatustieteen tiedekuntaneuvostossa, töiden ja opiskeluiden yhteensovittaminen ja etenkin kokemukset ulkomailta, joita haluan nyt teille avata.

Toisena opiskeluvuonna mieleeni virisi ajatus opiskeluvaihtoon lähtemisestä. Haun vaiheet hoituivat asia kerrallaan ja muun puuhailun ohessa. Lopulta sain kuulla, että olen saanut opiskelupaikan Kanadasta Lakeheadin yliopistosta syksyksi 2017! Vaihtarilukukausi piti sisällään niin opintoja, uusia ystäviä sekä reissailuja Kanadassa ja Ameriikoissa. LuKa-opiskelijana halusin ottaa kursseja, jotka sisällyttäisin luka-sivuaineeseen. Opiskelinkin vaihdossa "Outdoor Education" ja "Environmental Education" -kursseja. Vaihdsta jäi käteen mm. roppakaupalla uusia kokemuksia ja ystäviä, kielitaitoa, perspektiiviä Suomen koulutusjärjestelmään ja omaan ammatti-identiteettiin. Lisäksi kokemuksesta jäi kipinä uusille reissuideoille.

Sainkin ajatuksen lähteä harjoitteluvaihtoon Tansaniaan kesäksi 2018. Näin suoritin opintoihimme kuuluvan kenttäharjoittelun. Tämän harkkapaikan hoidin itse. Kehitysmaissa on paljon vapaaehtoisjärjestöjä, jotka järjestävät harjoittelu/vapaaehtoistyömahdollisuuksia. Minun koordinaattorini oli suomalainen, jonka kanssa asiat sujuivat mutkattomasti. Opetin paikallisessa kolmosluokassa kaksi viikkoa, sekä rikollisten nuorten sijoitusyksikössä kaksi viikkoa. Tästäkin kokemuksesta sain uusia kokemuksia, ystäviä ja varmuutta toimia tilanteessa kuin tilanteessa. Afrikassa koulujärjestelmät ovat hiukan eri kuin Suomessa, kiteyttäisin, että sain kokemuksen kansakoulun opettajan työstä! Huh.

harjoitteluluokassani oli 50 oppilasta

Kansainvälistyminen laajentaa mukavuusaluetta, kartuttaa kielivarastoa, tuo tietoa eri kulttuureista, terävöittää tilannetajua; kaikkia niitä taitoja, joita juuri opettajana, ja ihan elämässä tarvitsee. Väittäisin, että itsestä oppii myös monia uusia puolia, joita ei välttämättä normi arjessa kotona huomaisi. Uskon, että kv-kokemuksista on myös etua työnhaussa, se avaa myös ovia erilaisiin tehtäviin. Haluan vielä mainita, että jos

pienikin kipinä maailmalle on, niin rohkeasti vain tarttumaan tilaisuuksiin! En olisi ikinä uskonut lukiolaisena, että juuri minä reissaisin näin paljon, saatikka pärjäisin englannin kielellä toisella puolella maailmaa. Englannin kieli onkin sittemmin hioutunut erinomaiselle tasolle antaen myös kipinän englanninopettajan opinnoille.

Jos kansainvälistyminen kiinnostaa, mutta et vielä ole ihan varma tai et tiedä mistä aloittaa, suosittelen kääntymään KV-toimiston puoleen. Siellä on osaava henkilökunta, jotka ovat siellä juuri sinua varten. Miinun voi myös ottaa yhteyttä, kerron mieluusti tarkemmin kokemuksestani. Ylläripylläri, olen lähdössä koko kesäksi Yhdysvaltoihin kesätöihin kesäleirille. Voit seurata matkaani instagramissa @laurahoi, voit

myös lähestyä siellä viestillä. Autan mielelläni! Ja ai niin! Vaihtohaku keväälle 2020 on vielä auki 31.5. saakka! Käy heti kurkkaamassa <https://www.ulapland.fi/events/Vaihtohaku-kevaalle-2020/38529/0ab50eb2-a4c9-4db1-8ae0-4cb9a5cf7d9d>

Mahtavaa kesänalkua!

Laura, 4. vuosikurssin lapikaslainen

True Canadian in the Canadian woods

Paikallista ja valtakunnallista vaikuttamista

Lapikas valvoo etujasi

Heissulivei! Lapikkaan hallituksen edunvalvontavastaavat tässä ehtoota.

MIKÄ IHMEEN EDUNVALVONTAVASTAAVA?

Lapikkaan hallitus valitsee joka vuosi keskuudestaan edunvalvontavastaavat ja tänä vuonna tämä kunnia suotiin meille. Periaatteessa edunvalvontaa hoitaa jokainen Lapikkaan hallituksen jäsen, mutta päävastuussa olemme me edunvalvontavastaavat.

Mitä se edunvalvonta sitten oikein on? Edunvalvonta on yksinkertaisuudessaan opiskelijoiden edun valvomista. Tavoitteemme on saada opiskelijoiden ääni kuuluviin.

Lapikas valvoo jäsentensä etua yhteistyössä muiden ainejärjestöjen sekä Lapin yliopiston ylioppilaskunnan eli LYY:n kanssa. Käytännössä käymme säännöllisesti edunvalvontajaoston kokouksissa sekä toimimme opiskelijaedustajina erilaisissa työryhmissä, kuten harjoitteluiden ohjausryhmässä. Jos huomaat puutteita yliopiston toiminnassa, esimerkiksi kurssien sisällöissä, yhdenvertaisessa kohtelussa, tiedonkulussa tai jos sinusta tuntuu esimerkiksi siltä, että opetuksen laatu tai suorituksen arviointi ei ole asianmukaista, ole yhteydessä Lapikkaan hallitukseen. Toki hallitukseen saa olla yhteydessä muissakin merkeissä!

EDUNVALVONTAJAOSTO

Edunvalvontajaoston kokous on kaikille edunvalvonnasta kiinnostuneille avoin. Se on Lapin yliopiston ylioppilaskunnan jaosto, jonka tehtävänä on toimia ylioppilaskunnan, opiskelijajärjestöjen ja opiskelijaedunvalvonnasta yleisesti kiinnostuneiden henkilöiden välisenä keskustelufoorumina ja yhteistyöelimenä.

Jaoston kokouksissa käsitellään opiskelijoiden edunvalvontaa koskettavia kansainvälisiä, sosiaalipoliittisia ja koulutuspoliittisia asioita. Kokouksissa käy myös tarpeen mukaan käsiteltäviä asioita tuntevia asiantuntijavieraita.

Jaoston kokoukset ovat siis kaikille opiskelijoille avoimia. Tiedot kokouksista ja muusta toiminnasta saat liittymällä jaoston Facebook-ryhmään "[LYY:n edunvalvonta](#)" tai edunvalvontajaoston omalle sähköpostilistalle, johon voit liittyä lähettämä viestiä edunvalvonta-asiantuntijalle (edunvalvonta(at)lly.fi). Kokouksista ilmoitetaan myös ylioppilaskunnan nettisivuilla.

KOPOKALJAT

Tämän viikon keskiviikkona 10.4. järjestetään Lapikkaan ensimmäiset Kopokaljat. Kopokaljojen idea lähti liikkeelle, kun halusimme löytää keinon kuulla jäsenistöämme sekä keskustella matalalla kynnyksellä ajankohtaisista aiheista. Minkä muunkaan äärellä olisi mukavampi rupertella kuin kylmän huurteisen juoman.

Kopokaljat ovat siis mahdollisuus käydä matalan kynnyksen keskustelua hyvässä seurassa hyvän juoman ääressä koulutuspoliittista (kopo) aiheista. Tämän viikon Kopokaljojen tarkoitus on keskittyä erityisesti opetusharjoitteluihin. Tule siis keskustelemaan rennossa meiningissä harjoittelun kulusta ja sujuvuudesta! Tai ihan muuten vaan siemailemaan virvokkeita hyvässä seurassa! <https://www.facebook.com/events/289739088592981/>-lida, Jenni & Janita, Lapikkaan edunvalvontavastaavat

Paikallista ja valtakunnallista vaikuttamista

SOOLin pj: ”Sydämeni sykkii Lapille”

Lapikkaan hallituksen kulttuuri- ja fuksivastaava Niko Haataja ja SOOLin pj Aleks Vehmatalo keskustelivat opiskelemisesta Rovaniemellä (yllä)

Suomen opettajaksi opiskelevien liiton (SOOL ry) järjestökurssille Helsingin Pasilaan kerääntyi 6-7. lokakuuta 2018 eri alojen opeopiskelijoita ympäri Suomenmaata. Kurssin teemana oli opiskelijajärjestöjen syksy, jossa käytiin syväluotaavasti läpi ajankohtaisia teemoja, kuten hallituskauden loppuminen ja alumnitoiminta. Tapasimme viikonlopun aikana SOOLin hallitusta. Puheenjohtaja **Aleks Vehmatalo** (varhaiskasvatuksen opeopiskelija, Helsinki), varapuheenjohtaja **Sanni Salmenoja** (varhaiskasvatuksen opeopiskelija, Rauma) ja Lapikkaan hallituskummi **Jenna Niemi** (erikkaopeopiskelija, Jyväskylä) vastasivat Nikon ja minun polttaviin kysymyksiin.

Mitä opettajankoulutuksesta mielestäsi puuttuu tai pitäisi tuoda enemmän näkyvämmiin esille?

Vpj Sanni Salmenoja painottaa vuorovaikutustaitoja opettajankoulutuksessa

Aleks Vehmatalo

– Nyt etenkin luokanopettajakoulutuksessa aivan ensimmäinen asia on **resurssit**. OECD:n selvityksen mukaan olemme yhä miljardin jäljessä peruskoulurahoituksessa muita pohjoismaita. Tähän haluamme puuttua eduskuntavaalien tavoitteissamme kampanjalla #arvostusresursseiksi. Tavoitteenamme on muuttaa puheissa toistuva arvostus konkreettiseksi päätökseksi.

Opetuksen sisällöissä oppilaitosten hyvinvointiin liittyviä taitoja tulisi tuoda esille. Näitä ovat mm. turvallisuustaidot sekä kiusaamisen ja häirinnän ennaltaehkäistytaidot. Teimme oman selvityksen opettajankoulutuksen työelämärelevanssista, joissa nämä nousivat keskeisiksi puutteiksi. Nyt lähdemme jalkauttamaan. Se ei auta, että istumme täällä kokouksissamme neljän seinän sisällä kabineteissa puhumassa, että voi voi kun on kurjaa. Sen sijaan lähdemme tapaamaan eri yliopistojen kasvatustieteellisten tiedekuntien ja opettajakoulutuslaitosten johtoa kertoen heillä, että hei teillä on puutteita koulutuksessanne.

Sanni Salmenoja

– Yleisesti ottaen koko Suomen opettajankoulutuksesta on todella monta asiaa, joita pitäisi olla lisää. Itse olen sitä mieltä, että moni ongelma kiteytyy suuresti **vuorovaikutustaitoihin**. Miten kohtaavat toisen ihmisen? Miten keskustele toisen ihmisen kanssa? Sensitiivinen kohtaaminen ratkaisisi hyvin monta ongelmaa esim. liittyen seksuaaliseen häirintään ja kiusaamiseen. Ajattelisin, että opettajan kuuluu olla vuorovaikutuksen ammattilainen. Mitä eväitä opettajalla on puolustaa omaa professiotaan, jos vuorovaikutustaidot eivät ole hiottu timantiksi?

Jenna Niemi

– Opettajankoulutuksessa on aika paljonkin puuttuvia asioita. Toisaalta näen opettajankoulutukseen niin, että sen ei pidäkään eikä se pysty sisältämään kaikkea. Opettajankoulutuksen tulee antaa **taidot, joilla työelämässä toimitaan**. Kentällä opitaan lisää. Käytännön elämän tietotaito opetuksessa saattaa olla vanhentunut tai sitä ei ole ollenkaan. Siksi yliopistojen pitäisi tehdä enemmän yhteistyötä työelämän kanssa, kuten kehittää alumnitoimintaa. Meiltä puuttuu myös erityisesti ohjausta, kuinka opeopiskelija pystyy ohjaamaan omaa oppimistaan. Opettajien tulisi enemmän sanoittaa sitä, mitä opiskellaan ja miksi. Opettajat voisivat kertoa enemmän mitä he ovat oppineet vuosien aikana. Tulo- ja palkkapoliittisiin asioihin kiinnitetään liian vähän huomiota.

Millä tavoin SOOL huomioi ja valvoo Rovaniemen opeopiskelijoiden etuja?

Aleksi Vehmassalo

– Mietimme täällä toimistossa maamme eteläpäässä sitä, miten tavoitamme pohjoisen parhaiten. Meillä on Rovaniemellä aktiivinen aluetoimija, mutta haluamme itsekin lähteä käymään siellä. Meillä SOOLin ylimmällä johdolla on loppuvuoden suunnitelmana lähteä käymään Rovaniemellä marraskuussa tavoitteenamme tavata paikallaisia vaikuttajia. Haluamme tavata kaupungin johtoa, sivistystoimen johtoa ja etenkin LYY:tä. Tahdomme kuulla, miten voisimme vaikuttaa ja millaisia huolia ja murheita siellä on.

Vaikka itse olen syntynä helsinkiläinen, on minulla tunneside pohjoiseen. Isäni on Sodankylästä päin kotoisin ja sydämeni sykkii Lapille. Tsemppiä lapikaslaisille ja toivottavasti nähdään pian! En malta odottaa päästä tutustumaan teihin.

Alueellista vaikuttamista! Rollon aluetoimija Vili Peltomäki ja Lapikkaan hallituskummi Jenna Niemi

Sanni Salmenoja

– Aleksi kertoikin jo kiertueestamme. Meillä on alusta asti ollut vahva tahtotila käydä jok’ikisellä opekoulu-
tuspaiikkakunnalla. Rovaniemi ja Oulu ovat nyt hyvin tärkeitä, koska SOOLin hallituksessa ei ole edustajaa
näistä yksiköistä. Kannustan aktiivisia opiskelijoita sieltä Rovaniemeltä hakemaan mukaan hallitukseen. Ai-
nejärjestötaustasta on apua, mutta se ei ole kaikki kaikessa. Kaikki tulevat täällä oppimaan. Aivan mahtava
uusi yhteytemme pohjoiseen syntyi, kun Lapikkaan entinen pj Laura Hoisko haki mukaan tavoitteet opetta-
jankoulutukselle -työryhmään.

Koulutuspoliittisesti Rovaniemellä olemme järjestämässä tapaamisia kaikkien niiden, joiden kanssa vain
pystymme. Haluamme Lapikkaan mukaan. Parhaiten voimme tukea kopo-toimintaa antamalla mahdolli-
suuksia, joissa Lapikas on vaikuttamassa. Tapaamisissamme Rovaniemen vaikuttajien kanssa Lapikkaalla
olisi upea mahdollisuus tulla mukaan.

Jenna Niemi

– Kaikista paras keino on päästä tapaamaan. KoPo-kummina tapasin Lapikkaan hallitusta syyskuussa. Toi-
von, että kevätkaudella on viimeistään uusi tapaaminen. Hallituksen on ensiarvoisen tärkeää tuntea paikka-
kunnan tilanne. Sydäntämme lämmittää aluetoiminta, joka on tiedonvälityksessä tärkeässä roolissa. Kum-
mitapaamisissa käydään läpi opiskelijoiden kuulumisia ja se on minulle todella tärkeää, miten teillä menee.
Pidämme kaikista opeopiskelijoistamme huolta samalla tavalla. Pidämme aina Rollon mielessä.

- Vili, päätoimittaja

Paikallista ja valtakunnallista vaikuttamista

Järjestökurssilla Jyväskylässä 9.-10.2.

Opeopiskelijat ympäri Suomen kokoontuivat taas jälleen järjestötoiminnan kehittämisen merkeissä. Tällä kertaa jäsenjärjestöjen hallituslaisia oli kutsuttu viikonlopuksi Jyväskylään Sokos Hotel Alexandraan. Paikalla Lapikkaasta olivat rahastonhoitaja Emma-Karoliina Kiviluoma, edunvalvontavastaava Iida Tuomi ja aluetoimijamme Osmo Salo. Haastattelussamme **Emma-Karoliina** kertoo, millaisia mietteitä Jyväskylästä sai Rolloon tuotavaksi.

Kuvassa vasemmalla Rovaniemen aluetoimijamme Osmo suunnittelee tulevaa kevättä toisten aluetoimijoiden Nea (Helsinki), Jussi (Rauma) ja Lotta (Jyväskylä) kanssa. Taustalla vasemmalta SOOLin aluetoiminnan koordinaattori Laura Koskinen, hallituksen Essi Huusko, Jenna Niemi, Miikka Tarpeenniemi sekä Heimo Hirvi!

Mitä uutta opit järkkäkurssilla?

”Järjestökurssilla oli erillinen koulutus ainejärjestöjen talousvastaaville, tai kuten kurseilla kutsuimme ”rahastopäälliköille”, ja itse sain niistä aivan valtavan määrän uutta tietoa. Käsittelimme talouden suunnittelua ja kirjanpitoa ainejärjestötoiminnan näkökulmasta, mutta tarkastelimme yleisestikin yhdistysten rahan käyttöä. Itselle suuri osa asioista tuli aivan uutena, mutta onneksi en ollut ainoa. Saimme myös yhteisesti koulutusta yhdistys- ja järjestötoiminnasta sekä yhdenvertaisuudesta. Pääsimme myös konkreettisesti tekemään kirjanpitoa, mikä oli juuri sellaista käytännön harjoittelua mitä olin kaivannutkin.”

Mikä oli järkkäkurssila parasta?

”Parasta oli ehdottomasti uusiin ihmisiin tutustuminen. Järjestökurssille oli kutsuttu opettajaopiskelijoiden ainejärjestöistä edunvalvojat, talous- ja SOOL-vastaavat ja heidän kanssaan vietimme viikonloppua yhdessä, Jyväskylään tutustuen ja koulutusten merkeissä. Ryhmäytymisen kautta pääsi tutustumaan nopeasti suureen määrään ihmisiä ja koulutuksissa oli mahdollisuus tutustua paremmin muihin talousvastaaviin. SOOL-jäsenistöstä löytyy aivan huikeita ihmisiä ja heidän kanssaan oli mahtava viettää yhdessä viikonloppua! Iso kiitos SOOLille järjestökurssista, se oli erittäin antoisa kokemus!”

Näihin kuviin, näihin tunnelmiin!

Paikallista ja valtakunnallista vaikuttamista

Lapikkaasta jäsen SOOLin hallitukseen

12. – 13. huhtikuuta järjestettiin Helsingissä Suomen opettajaksi opiskelevien liiton liittokokous, jossa Lapikasta olivat edustamassa Vili ja Janita. Lappi sai pitkästä aikaa edustajan SOOLiin hallitukseen, kun Lapikkaan Vili Peltomäki valittiin liiton hallituksen jäseneksi toiseksi korkeimmalla äänimäärällä. Viikonlopun tunnelma oli rennon mukava ja kokouksen jälkeen siirryttiin viettämään rattoisia SOOLin 60.-vuosijuhlia. Liittokokouksessa päätettiin liiton linjauksista kuten tavoitteista opettajankoulutukselle. Päätöksistä voit lukea [tästä](#).

Lapikkaan ehdottamat muutokset ja lisäykset asiakirjoihin

Lisäys *hallituskauden 2019-2020 projektit*: ”Hallitus aktivoi ja antaa välineitä jäsenyhdistyksille toteuttaa aktiivisempaa koulutuspoliittista edunvalvontaa” – Hallitus otti nimiinsä. Hyväksyttiin

(Lapikas yhdessä muiden yhdistysten kanssa) muutos *hallituskauden 2019-2020 projektit*: ”SOOL näkyy jäsenille” muuton ”SOOL näkyy **”opeopiskelijoille”**”. – Hallitus otti nimiinsä. Hyväksyttiin

(Lapikas yhdessä muiden yhdistysten kanssa) lisäys *Tavoitteet opettajankoulutukselle*: ”**Opettajankoulutuksessa tulee olla mahdollisuus opiskella tukiviittomien perusteita. Tukiviittomat ovat arvokas työkalu opijoiden kohtaamisessa ja inklusion edellytys.**” – Hallitus otti nimiinsä muutettuna: ”opettajankoulutuksessa tulee olla mahdollisuus opiskella erilaisia vuorovaikutusta sekä puhetta tukevia kommunikaatiomenetelmiä.” Muutettu esitys hyväksyttiin

Lisäys liittokokouksen *julkilausumaan*: ”Kuitenkin suuresta osasta opettajankoulutusten opetussuunnitelmia ilmasto- ja **ympäristökasvatus** puuttuu” – Hyväksyttiin

Liittokokous kävi julkilausumassa tiukan äänestyksen ilmastokasvatuksen ja turvallisuuskoulutuksen välillä. Lapikas kannatti julkilausumaa turvallisuustaitojen lisäämisestä opettajankoulutuksessa. Ilmastokasvatus voitti niukasti ja Lapikas halusi tehdä tähän lisäyksen. Halusimme sisällyttää ilmastokasvatuksen rinnalla ympäristökasvatuksen. Mielestämme oman lähiympäristön tunteminen ja kunnioittaminen ovat avaimet globaaliin kokonaisvaltaiseen ilmastokäsitykseen ja kestäväen kehityksen rakentamiseen. Kokemuksellisuu-
della luodaan arvokasvatusta ja merkityssuhteita. Ihminen haluaa suojella sellaista, mikä on itselle tärkeä

